

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseinho, Ph.D., v právní věci žalobce: **A. B.**, zastoupeného JUDr. Dagmar Kolákovou, advokátkou se sídlem Šumperk, Slovanská 7A, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 427/31, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 8. 2017, č.j. 34946/17/5200-10422-708855,

t a k t o :

Věc **s e p o s t u p u j e** Krajskému soudu v Ostravě.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou došlou Krajskému soudu v Brně dne 10. 10. 2017 se žalobce domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí, jež bylo žalovaným vydáno v přezkumném řízení dle § 123 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ohledně žalobcovy daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2010.

Jak shodně vyplynulo z obsahu žaloby a odůvodnění napadeného rozhodnutí, dne 17. 10. 2011 byla u žalobce správcem daně Finančním úřadem v Šumperku (s nabytím účinnosti zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ke dni 1. 1. 2013 se stal věcně a místně příslušným správcem daně žalobce Finanční úřad pro Olomoucký kraj) zahájena daňová kontrola. Na jejím základě správce daně vydal dne 9. 8. 2012 dodatečný platební výměr č. j. 141476/12/398911804186. Proti němu žalobce brojil odvoláním, jež však odvolací orgán – Finanční ředitelství v Ostravě (vzhledem k již zmiňované změně organizační struktury finanční správy se od 1. 1. 2013 stalo odvolacím orgánem nyní žalované Odvolací finanční ředitelství) – rozhodnutím ze dne 18. 2. 2012, č.j. 8281/12/1101-803095, zamítl a předmětný dodatečný platební výměr potvrdil. Proti rozhodnutí finančního ředitelství žalobce podal žalobu. Na jejím základě Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 28. 5. 2015, č. j. 22 Af 33/2013-61, žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému.

Žalovaný posléze rozhodnutím ze dne 14. 3. 2016, č. j. 5828/16/5200-10422-708855, částečně vyhověl podanému odvolání a předmětný dodatečný platební výměr změnil. Následně dal žalovaný podnět k přezkoumání tohoto rozhodnutí, čemuž Generální finanční

ředitelství vyhovělo a rozhodnutím ze dne 3. 3. 2017, č. j. 13054/17/7100-10111-011791, nařídilo přezkum rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 3. 2016.

Po provedeném přezkumném řízení žalovaný rozhodnutím ze dne 11. 8. 2017, č. j. 34946/17/5200-10422-708855, změnil svoje předchozí rozhodnutí ze dne 14. 3. 2016, č. j. 5828/16/5200-10422-708855, a to tak, že žalobci doměřil daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2010 ve výši 180 420 Kč a současně deklaroval vznik povinnosti žalobce uhradit penále z doměřené daně ve výši 36 084 Kč.

Proti tomuto rozhodnutí míří nyní podaná žaloba.

Vzhledem k tomu, že zákon nestanoví jinak, je v nyní projednávané věci podle § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), *k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany.*

V daném případě zdejší soud při řešení otázky, který správní orgán *ve věci* rozhodoval v prvním stupni daňového řízení, vycházel z judikatury Nejvyššího správního soudu ohledně místní příslušnosti krajských soudů za stavu, kdy je žalobou napadeno rozhodnutí správního orgánu o prohlášení nicotnosti správního rozhodnutí (usnesení ze dne 28. 5. 2014, č. j. Nad 185/2014-26, rozsudek ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 As 282/2017-41; www.nssoud.cz). Vzhledem k přenositelnosti tam uvedené argumentace i na situaci, kdy je aplikován jiný dozorčí prostředek (zde: přezkoumání rozhodnutí), pak dospěl k závěru o blízké souvislosti a provázanosti přezkumného řízení, v němž bylo vydáno nyní žalobou napadené rozhodnutí, s původně vedeným doměřovacím řízením, v němž bylo o předmětné daňové povinnosti prvně rozhodnuto (dodatečným platebním výměrem ze dne 9. 8. 2012), a současně tudíž o tom, že v daném případě je za správní orgán, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni, nutno považovat Finanční úřad v Šumperku. Tento závěr ostatně odpovídá i hlavnímu důvodu, pro nějž byl s účinností od 1. 1. 2012 novelizován § 7 odst. 2 s. ř. s., a to zájmu na rovnoměrnějším rozproštění žalob u krajských soudů napříč republikou (viz důvodová zpráva k zákonu č. 303/2011 Sb., dostupná v digitálním repozitáři Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, www.psp.cz). Naopak pokud by mělo být akcentováno pojetí opačné (tedy o přísné samostatnosti navazujícího řízení, jež však bylo ve shora citované judikatuře výslovně popřeno ve vztahu k aplikaci institutu prohlášení nicotnosti), vedlo by to jednak k tomu, že o téže daňové věci by v závislosti na fázi daňového řízení rozhodovaly různé krajské soudy (zde Krajský soud v Ostravě a Krajský soud v Brně), jednak k tomu, že by se vzhledem k celostátní působnosti Odvolacího finančního ředitelství a právní úpravě mimořádných opravných a dozorčích prostředků v daňovém řádu sbíhala u Krajského soudu v Brně většina věcí, v nichž by tyto prostředky nápravy byly aplikovány.

Krajský soud v Brně proto dospěl k závěru, že soudem místně příslušným k projednání a rozhodnutí věci (a tedy i k posouzení podmínek řízení) je Krajský soud v Ostravě, v jehož obvodu má správní orgán prvního stupně sídlo, a to bez ohledu na to, zda je za tento orgán považován již zaniklý Finanční úřad v Šumperku [§ 11 odst. 2, § 12 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), a bod 40. přílohy 3, bod 8. přílohy 2 k tomuto zákonu] nebo jeho právní nástupce Finanční úřad pro Olomoucký kraj sídlící v Olomouci [§ 11 odst.

2, § 12 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), a bod 40. přílohy 3, bod 8. přílohy 2 k tomuto zákonu; vzhledem k § 8 odst. 3 zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, je v tomto ohledu sídlo územního pracoviště irrelevantní].

Z uvedených důvodů Krajský soud v Brně věc dle § 7 odst. 5 s. ř. s. postoupil místně příslušnému Krajskému soudu v Ostravě.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 16. října 2017

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu